

ZEMZEM SUYU*

Eüzü bi'llâhi mine's-şeytâni'r-racîm.

Bi'smi'llâhi'r-rahmâni'r-rahîm.

El-hamdü li'llâhi rabbi'l-âlemîn... Ve's-salâtü ve's-selâmü alâ seyyidi'l-evvelîne ve'l-âhirîn, muhammedin ve âlihî ve sahibihî ve men tebiahû bi-ihsânin ecmaîn.

Emma ba'dü, fa'lemû eyyühe'l-ihvân... Feinne efdale'l-kitâbi kitâbu'llâh... Ve efdale'l-hedyi hedyü seyyidinâ muhammedin salla'llâhu aleyhi ve selem... Ve şerre'l-umûri muhdesâtühâ, ve külle muhdesin bid'ah, ve külle bid'atin dalâleh, ve külle dalâletin ve sahibehâ fi'n-nâr... Ve bi's-senedi'l-muttasılı ile'n-nebiyyi salla'llâhu aleyhi ve selleme ennehû kâl...

مَاءُ زَمْزَمَ لِمَا شُرِبَ لَهُ فَإِنْ شَرِبْتَهُ تَسْتَشْفِي بِهِ
شَفَاكَ اللَّهُ وَإِنْ شَرِبْتَهُ مُسْتَعِيدًا أَعَاذَكَ اللَّهُ وَإِنْ
شَرِبْتَهُ لِيَقْطَعَ ظَمَأَكَ قَطَعَهُ اللَّهُ

(قط.ك. عن ابن عباس)

RE. 368/5 (Mâü zemzem limâ şuribe lehû: Fein şeribtehû testeşfî bihî, şefâke'llâh; ve in şeribtehû müsteizen mine's-şeytân, eàzeke'llâh; ve in şeribtehû liyaktaa zameeke, kataahu'llâh) Sadaka rasûlü'llâh, fî mâ kâl, ev kemâ kâl.

Çok aziz ve muhterem müslüman kardeşlerim!

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin selâmı, rahmeti, bereketi cümlelerin üzerine olsun... Allah-u Teâlâ Hazretleri şu mübarek ayın feyzinden, bereketinden cümlemizi, cümlelerinizi müstefîz ve müstefid eylesin... İki cihanın hayırlarına vesile eylesin...

Peygamber SAS Hazretleri'nin mübarek hadislerinden bir miktarını, *Râmûz el-Ehâdîs* isimli hadis mecmuasının 368.sayfasından okumaya devam edeceğiz.

Bu hadis-i şeriflerin okunmasına ve izahına geçmeden önce, evvelen ve hâssaten efendimiz Muhammed-i Mustafa SAS Hazretleri'nin ruh-u pâki için ve onun mübarek âl, ashab ve etba'larının ruhları için; cümle sadat-ı meşâyih-i turuk-u aliyyemizin ervahı için; sair enbiyâ ve mürselînin ve evliyâullahın ruhları için;

Bu eserin müellifi Gümüşhânevî Hocamız'ın ruhu için, Mehmed Zâhid-i Bursevî Hocamız'ın ruhu için; bu eserin içinde ki hadis-i şeriflerin ve mâlûmatın bize kadar intikaline emek sarf etmiş olan bütün râvîlerin ve alimlerin ruhları için;

Uzaktan, yakından bu hadis-i şeriflere şevk duyarak, onları dinlemek iştiağıyla şu mescide cem olmuş, gelmiş olan siz kardeşlerimizin de ahirete göçmüş olan bütün yakınlarının ve sevdiklerinin ruhlarının şâd olması için;

Biz hayattaki müslümanların da Mevlâmızın rızasına uygun ömür sürüp, sıhhat ve afiyet üzere yaşayıp, huzuruna sevdiği razı olduğu kullar olarak çıkmamıza vesile olsun diye, buyurun bir Fatıha, üç İhlâs-ı Şerif okuyup, ondan sonra başlayalım:

a. Zemzem Suyu'nun Özellikleri

Sözün başında metnini okumuş olduğum ilk hadis-i şerif, zemzem suyu ile ilgili. Mâlûmunuz olsun ki, Zemzem suyu dünya üzerindeki suların en şerefliisidir. Ondan daha şerefli bir su yoktur. En şerefli su Zemzem suyudur. Hadis-i şerif ile sabittir şerefi... Bu zemzem suyu çok şayan-ı dikkat bir sudur, çok garip bir sudur, çok acaip bir sudur. O şerefi yanı sıra kendisine mahsus hususiyetleri, başka sularda bulunmayan halleri vardır. Bu hadis-i şerifte Peygamber Efendimiz onlardan bahsediyor.

İbn-i Abbas RA rivayet eylemiş ki, Peygamber Efendimiz bir keresinde buyurmuşlar:¹

مَاءُ زَمْزَمَ لِمَا شُرِبَ لَهُ فَإِنْ شَرِبْتَهُ تَسْتَشْفِي بِهِ
شَفَاكَ اللَّهُ وَإِنْ شَرِبْتَهُ مُسْتَعِيدًا أَعَاذَكَ اللَّهُ وَإِنْ
شَرِبْتَهُ لِيَقْطَعَ ظَمَأَكَ قَطَعَهُ اللَّهُ

(ك. عن ابن عباس)

RE. 368/5 (Mâü zemzem limâ şüribe lehû)
“Zemzem suyu, kendisi ne maksat ile içilmiş ise, o işe yarar.” Sonra izah ediyor bu sözü. (Fein şeribtehû testefşî bihî) Eğer sen onu ondan şifa umarak, hastalığıma deva olsun; derdim, sıkıntım, hastalığım veya vücudumdaki

¹ Hâkim, *Müstedrek*, c.I, s.646, no:1739; Dâra Kutnî, *Sünen*, c.II, s.289, no:238; Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.IV, s.152, no:6470; Abdullah ibn-i Abbas RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.XII, s.224, no:34775; *Keşfü'l-Hafâ*, c.II, s.176, no:2168; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XIX, s.344, no:20926.

rahatsızlığım geçsin diye şifa umarak içersen, (şefâke'llàh) şifayı veren Allah, ondan şifa verir sana... O zezem suyundan şifa bulursun.

(Ve in şeribtehû müsteizen mine'ş-şeytàn) “Eğer şeytandan Allah’a sığınarak; şeytan beni aldatmasın, günahlara düşüremesin diye Allah’a sığınarak öyle içersen, (eàzeke'llàh) Allah seni hıfz u himayesine alır, korur. Şeytan sana tesir edemez.”

(Ve in şeribtehû liyaktaa zameeke) “Eğer sen onu susuzluğun gitsin diye içersen, (kataahu'llàh) Allah susuzluğunu giderir, keser.”

Şimdi gelelim birincisinin olmuş misaline:

Benim yakınımdan bir zât, adını söylesem sizin de bileceğiniz bir kimse... Şu kulağının üstünde şöyle bir cilt rahatsızlığı çıktı. Derisi kabarıyor, pütür pütür patlıyor, kabuk bağlar gibi. Gitmedik doktor bırakmadı. Yapmadık çare bırakmadı. Kaşınıyor da, kaşınınca sulanıyor. Abdest alan bir insan için böyle bir sulanan yara, çok büyük eza verici bir şeydir. Çünkü ibadetlerinde insanın ağzının tadını kaçırır. Geçmedi, geçmedi, geçmedi...

Bir zaman sonra gördüm, baktım hiç bir şey yok... Çünkü eli oradan gitmezdi, ikide birde orasını kaşırdı. Baktım bir şey yok.

“—Kulağınızın üstünde geçmeyen bir rahatsızlığınız vardı, ne oldu?” dedim.

Güldü:

“—Onu Hicaz’da bıraktık.” dedi.

“—Nasıl bıraktınız?” dedim.

“—Zemzem suyunu ona şifa olsun diye, o niyetle sürdüm, içtim; geçti, orada kaldı.” dedi.

Seneler senesi geçmeyen şey, geçmiş. Bakın, dikkat ederseniz, hadis-i şerifte (şefâke’llah) diyor. Allah veriyor şifayı.

Şifa kimden? Dert de, deva da Allah’tan. Başkasından sanırsan, daha çok çok okuman lâzım! Daha çok cahilsin demek. Her şey Allah’tan; şifa da Allah’tan, dert de Allah’tan, deva da Allah’tan, üzüntü de Allah’tan, sevinç de Allah’tan, hepsi Allah’tan... Hepimiz de Allah’ın işte böyle aciz naçiz varlıklarımız, kullarıyız.

Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî’nin dediği gibi, “Çömlekçinin elindeki çömlekçi çamuru, kili gibiyiz. O bize şekil veriyor. Hâlâ, ‘Nerede bize bu şekli verenimiz?’ diye arayıp duruyoruz.”

Her şey ondan...

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ
وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا

(الروم: ١٩)

(*Yuhricü’l-hayye mine’l-meyyiti*) “Ölüden diri çıkartır; (ve *yuhricü’l-meyyite mine’l-hayyi*) diriden ölü meydana getirir. (Ve *yuhyi’l-arda ba’de mevtihâ*) Yeryüzünü ölümünün ardından o canlandırır.” (Rum, 30/19)

Şu yeryüzü kupkuru olur. Dallarda kuru odun gibi hiç hal kalmaz, hayat kalmaz. Ondan sonra envai çeşit türlü çiçeklerle bezer. Yeryüzü takır takır olur, kar, buz olur. Ondan sonra yemyeşil çimenlerle halı gibi döşer ortalığı... Her şey ondan...

Hâfız ve Râfi'dir. İnsanları yükselten de odur, alçaltan da odur.

وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ

(Âl-i İmran: ۲۶)

(*Tuizzü men teşâü ve tüzillü men teşâ*) “Ya Rabbi, dilediğini aziz kılarısın, dilediğini hor, zelil kılarısın!” (Âl-i İmran, 3/26)

Allah bir kimseyi aziz kıldı mı, kimse onu zelil kılamaz. Cümle cihan halkı bir araya gelse, zelil kılamaz. Cümle cihan halkı bir araya gelse, Allah'ın zelil kıldığı bir kimseyi aziz edemez. İsterse İran Şahı olsun, isterse dünyanın mülkünün yarısı kendisinin olsun, isterse tamamı kendisinin olsun...

Safvan ibn-i Ümeyye ile Ümeyr ibn-i Vehb konuşuyorlar. Müşriklerin azılları ikisi de... Konuşuyorlar Harem-i Şerif'te. Ümeyr diyor ki:

“—Eğer aile derdim olmasa, bir de ödemem gereken borç olmasa... Bir başımda aile efradı var, hanım var, çoluk çocuk var; bir de ödemem gereken borçlar var. Onlar olmasa, gider şu Muhammed'i öldürürdüm.” diyor.

Ötekisi de fırsatı ganimet biliyor. Kureyş'in zenginlerinden, Emevî sülâlesinden meşhur Safvan ibn-i Ümeyye... O da diyor ki:

“—Merak etme, ben senin ailene bakarım senden sonra... Yeter ki öldür. Ben senin ailene bakarım, bütün borçlarını da ödemeyi tekellüf ediyorum. Git hazırlığını yap!” diyor.

Ümeyr ibn-i Vehb’in çocuğu da esir düşmüş, müslümanların elinde, Medine’de...

“—Oraya gitmek için bahane de var. Çocuğumu bahane ederim, esirdir çocuğum diye, ona şefaath etmek bahanesiyle giderim.” diyor.

“—Yap bu işi, senin ailene bakacağım, senin borçlarını da ödeyeceğim! Arkandan kefil olacağım, hiç merak etme!” diyor.

Ümeyr evine gidiyor, kılıcını güzelce biliyor, keskinleştiriyor, iyi kessin diye. Kesmesi kâfi değil, bir de üstüne zehir sürüyor. Kestiği zaman zehir de ayrıca oradan tesir edecek, kime dokunduyorsa öldürecek. Atlıyor devesine, gidiyor Medine-i Münevvere’ye...

Hiz. Ömer, devesinden inerken Umeyr’i görmüş. Bakmış, belinde kılıç var. Kılıcı kuşanmış öyle gelmiş oraya...

“—Kılıcını kuşağından sımsıkı tutuyor bu Allah düşmanı, buraya hayra gelmez. Kılıcını da kuşanmış.” diyor Hiz. Ömer.

Hadis-i şerifte bildiriliyor ki:²

²Tirmizî, *Sünen*, c.V, s.298, no:3127; Taberânî, *Mu’cemü’l-Evsat*, c.VIII, s.23, no:7843; İbn-i Hacer, *Lisânü’l-Mîzân*, c.V, s.351, no:1154; Buhârî, *Târih-i Kebîr*, c.VII, s.354, no:1529; Hatîb-i Bağdâdî, *Târih-i Bağdad*, c.III, s.191, no:1234; Ukaylî, *Duafâ*, c.IV, s.129, no:1688; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.XIV, s.67; Ebû Saîd el-Hudrî RA’dan.

اتَّقُوا فِرَاسَةَ الْمُؤْمِنِ فَإِنَّهُ يَنْظُرُ بِنُورِ اللَّهِ

(ت. عن أبي سعيد)

(İttekù firâsete'l-mü'min, feinnehû yenzuru binuri'llâh) “Müslümanın ferasetinden sakının! Çünkü o Allah'ın nuru ile bakar.”

Hız. Ömer, cemaate sesleniyor, diyor ki:

“—Bu hain buraya boş yere gelmemiştir. Rasûlüllah'ın etrafından alın, zarar gelmesin!” diyor.

Umeyr'in kemerinden tutarak, hakaret ederek mescide getiriyor. “Sen niye geldin buraya?” diyor, ilk önce kendisi sorgu sual soruyor.

Peygamber SAS Efendimiz diyor ki:

“—Yâ Ömer, bırak onu!

Sonra, öldürmeye gelen kimseye diyor ki:

“—Yaklaş, gel buraya!”

Yanına yaklaşıncaya soruyor:

“—Niçin geldin ya Ümeyr? Niçin geldin buraya?”

“— Çocuğum sizde esir, biliyorsunuz, ondan geldim.” diyor.

Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.VIII, s.102, no:7497; Taberânî, *Mu'cemü'l-Evsat*, c.III, s.312, no:3254; Ebû Nuaym, *Hilyetü'l-Evliyâ*, c.VI, s.118; Taberânî, *Müsnedü's-Şâmiyyîn*, c.III, s.183, no:2042; Kudâî, *Müsnedü's-Şihâb*, c.I, s.387, no:663; Hatîb-i Bağdâdî, *Târih-i Bağdad*, c.V, s.99, no:2500; İbn-i Adiy, *Kâmil fi'd-Duafâ*, c.IV, s.207; Ebû Ümâme RA'dan.

Ebû Nuaym, *Hilyetü'l-Evliyâ*, c.IV, s.94; Abdullah ibn-i Ömer RA'dan.

Mecmaü'z-Zevâid, c.X, s.473, no:17940; *Kenzü'l-Ummâl*, c.XI, s.130, no:30730; *Keşfü'l-Hafâ*, c.I, s.41, no:80; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.I, s.334, no:531.

“–Değil! Neden geldin yâ Ümeyr?”

“–Söyledim ya, çocuğum esir de, onun için geldim.” diyor.

“–Niye kılıcını kuşandın ya Ümeyr?”

“–Bir işe yaramaz ki... Zaten Ömer tutmuş, mümkün mü bir şey yapmak.” diyor.

“–Ya Ümeyr, sen ve Safvan ibn-i Ümeyye, ikiniz Kâbe’de oturuyordunuz. Sen dedin ki: ‘Eğer evde karım olmasa ve borçlarım olmasa, gider Muhammed’i öldürürüm!’ dedin. O da, ‘Ben sana kefil olurum. Senden sonra ailene de bakarım!’ dedi. ‘Bahane de var!’ dedin, onun için geldin buraya...” diyor.

Ümeyr allak bullak oluyor, diyor ki:

“–Yâ Rasulallah, bunu böyle konuştuğum zaman, Safvan ile benim aramda başka hiç kimse yoktu. Anladım ki, Allah sana bildiriyor, sen Allah’ın hak rasûlüsün!” diyor. Kelime-i şehadet getiriyor, müslüman oluyor.

Elinde mi öldürmek? Allah’ın dirilttiği insanı bir aciz beşer öldürebilir mi? İsteddiği kadar kılıcını bilesin, istediği kadar zehir sürsün. Allah dilemiş, o Rasûlüllah hükmünü icra edecek, İslâm’ı öğretecek insanlara... Allah’ın ahkâmını bildirecek. Vazifesi bitince, Allah-u Teâlâ Hazretleri “Gel kulum!” diyecek de öyle gidecek. Ötekiler göndermek istedikleri için değil.

Müslüman oluyor, ondan sonra diyor ki Peygamber Efendimiz:

“–Bunun çocuğunu da serbest bırakın!” diyor.

Çocuğunu da serbest bırakıyorlar. Diyor ki:

“—Yâ Rasûlallah, müsaade buyur Mekke’ye gideyim! Müslümanlara çok eza cefa etmiştim; gideyim de İslâm’ı orada tebliğ edeyim!” diyor.

Öbür taraftan Safvan ibn-i Ümeyye, Kureyşlilere demiş ki:

“—Size Bedir harbinden sonra çok müthiş, mühim bir havadisim var, yakında bekleyin!”

Sonra, her gelen kervandan soruyor:

“—Umeyr nerede? Aranızda Umeyr var mı?”

Nihayet, Umeyr geliyor Mekke-i Mükەرreme’ye. İslâmını ilan ediyor, “Ben müslüman oldum!” diyor. Safvan ibn-i Ümeyye’nin yanına çıkıyor:

“—Yahu, elle yapılmış taşlara, putlara tapılır mı?” diyor.

İslâm’ı tebliğ ediyor ve birçok kimsenin müslüman olmasına sebep oluyor.

Her şeyi yapan Allah-u Teâlâ... Şifa da ondan... Zemzem de öyledir. Bak hayatımıza sadece kitaplardan misal getirmiyorum. Yakınlarımdan misal veriyorum size. Geçmeyen hastalık geçti.

Geçenlerde bir hadis-i şerifte okudum, onu da anlatayım şifa deyince, şifanın Allah’tan olduğunu...

Hani, okuyana falan da kızarlar bazı kimseler. Bir Op. Dr arkadaşımız var. Onunda bulunduğu mecliste onun gözüne baka baka, latife ederek söyledim. Hadis okurken bir münasebetle geçmişti de, o bilgiyi ona naklettim.

Ashabdan bir zat diyor ki:

“—Yâ Rasûlallah, benim annem öldü, hiç vasiyette yapmadı. Şöyle yap, böyle yap diye vasiyette bulunmadı. Acaba onun namına hayr u hasenat yapsam faydası olur mu?”

“—Olur.” diyor Peygamber Efendimiz.

O da onun üzerine bir çeşme yaptırmış annesinin adına, o hayr u hasenatı annesine göndermiş.

Bu hadisin izahında geçiyor da... Abdullah ibn-i Mübarek diye bir muhterem alim var. Hem hadis alimi hem tasavvuf erbabından evliyaullahtan bir zatı muhterem. Abdullah ibn-i Mübarek isimli o muhterem zata birisi gelmiş demiş ki:

“—Benim yedi senedir dizimde bir yara var. Akıntı yapıyor, kan irin akıyor. Ne ilaç yaptıysam kar etmedi. Hangi tabibe, hekime gittiysem faydasını bulamadım. Yedi senedir bu derdi çekiyorum. Sen ne tavsiye edersin?” diyor.

Abdullah ibn-i Mübarek de diyor ki:

“—Git, insanların suya çok muhtaç olduğu bir yerde bir kuyu kaz! Umulur ki su çıkar, insanların susuzluğu gider, sen de şifa bulursun.” diyor.

Hakikaten o da aramış, taramış, çok susuz bir yer bulmuş. Kazmış, su çıkmış. Dizinin yedi senedir geçmeyen akıntılı yarası geçmiş.

Bizim operatör arkadaşına baktım:

“—Bu da başka bir tedavi işte...” dedim.

Hadis alimi Beyhakî yazmış kitabında.

Zemzemi de şifa niyeti ile içersen şifa bulursun. Şeytandan sığınarak içersen şeytandan korur Allah. Seni her türlü şerlerden korur. Susuzluğun gitsin diye içersen, susuzluğun geçer.

Ayrıca, bu rivayette yok, başka rivayetlerde var:

وَإِنْ شَرِبْتَهُ لِشِبَعِكَ أَشْبَعَكَ اللَّهُ

(قط. والديلمى عن ابن عباس)

(Ve in şeribtehû li-şibeike eşbeake'llah) “Eğer onu açlığın geçsin diye içersen, Allah seni doyurur.”

Ebû Zerri'l-Gıfârî RA, İslâm'ın ilk devirlerinde Mekke-i Mükerrreme'de müslüman olmuş. Peygamber Efendimiz'i dinlemiş. Doğru bu söz, kelime-i şehadet getirmiş müslüman olmuş. Başka yerde de İslâmını söylemeye başlayınca, Mekkeliler onu dövmüşler. Kendisi zaten ufak tefek bir kimse, iri değil, babayiğit de değil. Kavmi, kabilesi de kalabalık değil demek ki, dövmüşler. O kadar dövmüşler ki, ancak Kâbe'nin örtüsüne sığınmış, öyle kurtulmuş.

Kabe'nin örtüsünün altına girip sığındı mı, o zaman dokunmuyorlar. Onlar Kâbe'ye hürmet ediyorlar, muhterem yer diye, dokunmuyorlar.

Oraya sığınmış, bir ay orada kalmış. Yani dışarı çıksa dövecekler, orada kalmış mecburen. Peygamber Efendimiz soruyor. Demek ki geceleri de kapatıyorlardı herhalde. Yani açık olduğu zaman var, kapalı olduğu zaman var herhalde.

Peygamber Efendimiz diyor ki:

“—Ne yedin, ne içtin?”

“—Sadece zezem suyu içtim.” diyor.

Kilo da almış, şişmanlamış. Zezem böyle bir su işte...

Zezem’i münafıklar doya doya içemezlermiş. Ağır mı gelirmiş, nasıl oluyorsa... Mü’minler doya doya içermiş. Münafıklar böyle içemezler diye de hadis-i şeriflerde vardır. Açsa açlığı gider, susuz ise susuzluğu gider. Bir mübarek sudur.

Allah gidip, ondan içmeyi bizlere nasip eylesin. Başından kana kana içmeyi... Kanmak da mümkün olmuyor bir acaip su... Bir gün boynumu büktüm, merdivenlerden indim zezem suyunun olduğu yere. O zaman böyle yeni inşaat yok, kalabalık, giren çıkan çok... Yerler sıırıslıklam, ıslak. İndim aşağıya, yanaştım parmaklıklara... Hortumu tutuverdi adam, ben de avucumu tuttum, içtim, içtim, içtim, içtim... Yani ne kadar içtim bilmiyorum. Çok içtim, utandım artık. Arkamda bekleyenler var, kalabalık var, utandım. Kandığımdan değil de utandığım için bıraktım. Ama çok fazla içtim.

Merdivenlerin yarısına geldim, baktım hiç içmemiş gibiyim. Tekrar dönme ihtiyacı hissettim. Tekrar geriye dönme ihtiyacı duydum. Yani ne şişirdi, ne rahatsızlık verdi. Bir mübarek su... Allah orada içmek nasip etsin. Şöyle sıcakta tavafı yapıp yapıp, ter döküp, ondan sonra gidip, Zezem kuyusundan kana kana içmeyi nasip etsin.

b. Zemzem Her Hastalığa Şifâdır

İkinci hadis-i şerif de yine zemzem suyu ile ilgili:³

مَاءُ زَمْزَمَ شِفَاءٌ مِنْ كُلِّ دَاءٍ

(الديلمى عن صفية)

RE. 368/6 (*Mâü zemzem şifaün min külli dâin*)
“Zemze m suyu her hastalığa karşı şifadır.”
Her deyince, maddî hastalık da giriyor, mânevî hastalık da giriyor.

Onun için, biliyorsunuz Zemzem ikram edildiği zaman, hürmeten ayakta içmek vardır. İçerken de diyecek ki:⁴

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا وَرِزْقًا وَاسِعًا وَشِفَاءً

مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَسَقَمٍ

(قط.ك. عن ابن عباس)

(*Allâhümme innî es'elüke ilmen nâfian*) “Ya Rabbi, sen bana faydalı ilim ihsan eyle... (Ve rizkan vâsian) Geniş rızık ver. Açlık, sıkıntı, üzüntü, gam, keder çekmeyeyim. (Ve şifâen min külli dâ in ve sekam) Her çeşit hastalıktan şifa ihsan eyle...” diye. Duası da öyledir.

³ Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.IV , s.152, no:6471; Safiyye RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.XII, s.225, no:34777; *Keşfü'l-Hafâ*, c.II, s.176, no:2168; *Câmiü'l-Ehadis*, c.XIX, s.343, no:20923.

⁴ Son kelimesi hariç: *Dâra Kutnî, Sünen*, c.II, s.288, no:237; *Abdü'r-Rezzak, Musannef*, c.V , s.113, no:9112; *Fâkihî, Ahbâr-i Mekke*, c.II, s.256, no:676; Abdullah ibn-i Abbas RA'dan.

Şimdi tabii, herkes gitsin diyoruz ama, bir giden içinden diyordur ki:

“–Bir daha nasıl gideyim?”

Yasaklandı. Orada vize meselesi var. Allah’a ibadeti engellemek çok tehlikeli... Hac ibadettir, umre ibadettir. Engellemek çok tehlikelidir.

Ben bu Suudlulara çok acıyorum. Bir müslüman ibadet etmeye oraya gitmek istiyor da, müsaade etmiyorlar, vize vermiyorlar, gidemiyor.

Kur’an-ı Kerim’de ayet-i kerimede buyuruluyor ki:

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا

اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا

(البقرة: ١١٤)

(Ve men azlemu mimmen menea mesâcida’llâhi en yüzkera fihe’smühû ve seà fî harâbihâ)

“Mescidlerde Allah’ın adını anmaktan insanları men eden ve mescidleri harabeye çevirmeye gayret edenlerden daha zalim kim vardır?”

(Bakara, 2/114)

Ayet-i kerime böyle bildiriyor. Manası ne? “Bundan daha zalim kimse olamaz. Mescidlerde namaz kılmayı engellemek ve onları harabeye çevirmeye çalışmaktan daha büyük zulüm olmaz!” diyor.

Namaz her yerde kılınır. Mescidde kılmazsan toprakta, toprakta kılmazsan asfaltta kılarınsın, taşta kılarınsın. Duvarın üstünde kılarınsın. Temiz

her yerde kılınır. Yeryüzünün her yerinde insan kılar. Ama hac bir yerde yapılır. Umre bir yerde yapılır. Oraya gitmeyi engellemekten daha büyük hangi zulüm olur? En büyük zulüm...

Bak, oraya gitti mi insan hastalıklara şifa bulacak. Mânevî rahatsızlıkları geçecek. Maddi rahatsızlıkları geçecek. Terbiye olacak. İmanı kâmil olacak. İhlâsı artacak. İçi nurlanacak. Dönecek, pırıl pırıl gelecek. Ondansonra dünyaya hırsı kalmayacak. Kazandığı paralardan çeşme yaptıracak, han yaptıracak, hamam yaptıracak. Etrafına hayrı, faydası dokunacak. “Çoluklarım, çocuklarım, yakınlarım, akrabalarım sıkıntı çekmesin!” diyecek. “Al bakalım, sen dulsun, sen yetimsin!” filan diyecek. Kafası düzelecek adamın. Hırsı kalmayacak.

Daha ne istiyorsun? O engellenir mi? Çok yazık. İsteddiği kadar parası olsun adamın. Gelmesi için, her türlü kolaylığı göstermekle vazifeli hizmetçi onlar.

Ne dedi Yavuz Sultan Selim? O celaletli padişah, burma bıyıklı padişah. Kulağına bir halka takmış. Erkek halka takar mı? Takmaz. Yavuz Sultan Selim kulağına halka takmış. “Niye taktın?” demişler.

“—Ben hâdimü’l-harameyni’ş-şerîfeynim! Ben Mekke ve Medine-i Münevvere’nin hizmetçisiyim, kölesiyim de ondan...” demiş.

Osmanlı padişahı ama, “Mekke’nin, Medine’nin, Hicaz’ın kölesi olduğumdan bu kölelik alâmetini buraya taktım.” demiş. Tarih kitapları öyle yazarlar. Zihniyet bu.

Hacılar kim? Hacılar, Allah'ın misafirleri. Oradakiler kim? Allah'ın misafirlerini ağırlamakla vazifeli hizmetliler. Allah akıl fikir versin. Allah ıslah eylesin.

Bizim de ne kusurumuz ne kabahatimiz var ki de, ta oralara kadar Konya'ya gider gibi gidebilecek iken, elimizden çıktı. O gümrükte uğraş, bu gümrükte uğraş. Suriye'den mi çekersin, Lübnan'dan mı Ürdün'den mi çekersin? Ne olurdu bizim olsaydı oralara kadar...

Haydi ben bu hafta biraz Medine'de kalmayı istedim, işte Hicazı dolaştım, Taif'e gittim, Yemen'e uğradım falan diye, gidip geliyor olsaydık. Ne kusurumuz vardı ki, o nimetler elimizden alındı. Allah kusurlarımızı affetsin... Cezalarımızı kaldırsın... Suçlarımızın cezalarını kaldırsın... Yeniden lütfu keremini ihsan eylesin... Keremi çoktur.

c. Mücâhidler İçin Cennetteki Yüz Derece

Bu hadis-i şerif de Allah yolunda cihad edenler ile ilgili bir hadis-i şeriftir. Peygamber SAS Hazretleri, Ebû Saîd el-Hudrî RA'dan rivayet edilmiş bu hadis-i şerifte buyurmuşlar ki:⁵

أَوْ أَبْعَدُ لِلْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

(عبد بن حميد عن أبي سعيد)

⁵ Abd ibn-i Humeyd, *Müsned*, c.I, s.288, no:922; Ebû Saîd el-Hudrî RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.IV, s.310, no:10646; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XIX, s.345, no:20928.

RE. 368/7 (Mietü derecetin fi'l-cenneti, mâ beyne külli dereceteyni kemâ beyne's-semâi ve'l-ardı; ev eb'adu li'l-mücâhidîne fî sebîli'llâh)

“—Cennette yüz derece vardır. Cennetteki dereceler yüz tane demek değildir. Çok fazladır da yüz derece vardır ki, (mâ beyne külli dereceteyni) her derecenin arası, (kemâ beyne's-semâi ve'l-ard) yer ile göğün arası kadar geniştir. Yüz derece vardır, her derecenin arası yer ile göğün arası kadar geniştir. (Ev eb'adu) yahut daha da geniştir. Yer ile gök arasından da daha geniştir, daha uzaktır mesafesi. O kadar araları mesafelidir.

Kimin içindir bunlar? (Li'l-mücâhidîne fî sebîli'llâh) “Allah yolunda cihad edenler içindir bu dereceler.”

Bu ne demektir? Bir kere her muhakeme sahibinin hemen çıkartacağı gibi Allah yolunda cihad eden insan cennete girecek bir, garanti. Girecek de, bir de onlara mahsus yüz derece var. Ve bu dereceler arası da öyle kolay değil. Hani bir merdiven çıkar gibi şıp şıp çıkıp da ulaşabileceğin dereceler değil. Yer ile gök arası gibi büyük mesafeler. Yani başkasının ulaşması mümkün olmayan böyle yüksek yüksek farklar, dereceler ile yüz derece vardır. Bu derecelere kimler nail olur.? Allah yolunda cihad edenler.

Şimdi Allah yolunda cihad etmek sözünün biraz açıklanması icab eder. Açıklaması şöyledir ki, cihad Arapça'da cehd sözünden gelir. Ne deriz?

“—Cehd et!”

Ne demek? Gayret göster, çalış, çabala demek.

“—Cehd et efendim haydi bakalım sınıfını geç. Cehd et haydi şu işi başlar. Cehd et, biraz daha sabret, şunu elde et!” deriz.

Cihad o kökten geliyor. Uğraşmak, cehd etmek manasından geliyor. Ama onun manası karşılıklı cehd etmek, müşâreket mânâsı var. Yani, karşında birisi var o cehdi sarf edecek, bir de sen varsın. Sen ona karşı cehd sarf edeceksin.

Karşıdaki kim? Düşman... Yani, bir düşmanın var. O seni İslam'dan uzaklaştırmaya cehd edecek, para sarf edecek, kuvvet sarf edecek, uğraşacak, bastırarak, sıkıştırarak. Bir de sen de ona karşı kuvvet sarf edeceksin. Karşı koyacaksın, koruyacaksın kendini. Karşılıklı cehd sarf etmek, uğraşmak... Çabalamak, karşılıklı çekişmek...

Bu düşman kim olabilir? Birincisi ilk akla gelen işte Yunanlı, işte bilmem kim... Yani, memleketimize kaseden, malımıza kaseden, “Bu topraklardan bunlar gitsin, ben alayım! Buralar bizim olsun!” diyen insanlar ilk akla gelenler. Gâvurdan dost, domuzdan post olmaz derler.

الْكُفْرُ مِلَّةٌ وَاحِدَةٌ

(El-küfrü milletün vahideh) [Küfür tek bir millettir.] derler. Hepsi birbirine benzer. Hepsinin gözü bizim topraklarımızdadır.

Bizim topraklarımız ta Viyana'ya dayanıyordu. İşte Yemen'e dayanıyordu, işte bilmem Basra'ya dayanıyordu. Bağdat bizim eyaletimizdi, vali tayin ederdik. Efendim Mısır bizimdi, Libya

bizimdi, Tunus, Cezayir, Fas bizimdi. Hepsi elden gitti. Kim istismar ediyor? Şimdi Amerika istismar ediyor. Bilmem Fransız istismar ediyor. Yani zahirde bir başka şey görülüyor ama İsrail istismar ediyor. Başkaları şey yapıp gidiyorlar netice itibariyle.

Şimdi birincisi bu düşmanlar. Bunlarla uğraşmak. Bunlarla uğraşmak nasıl olur? Çeşitli şekillerle olur. Bir kere saldırırsa sende karşı koyarsın. İşte İstiklal Harbi... Yunanlı asker çıkarttı. Bizde uğraştık, didindik. Paramız yoktu, harplerden çıkmış yorgunduk. Babalarımız, dedelerimiz yiğitler harplerde şehid olmuşlardı. Kimisi Yemen’de, kimisi Galiçya’da kimisi bilmem nerde.

Efendim böyle güçsüz gördüler, çıktılar. “Artık burada savaşacak adam kalmadı!” dediler ama, ahalinin yaşlısı, genci, ak sakallısı, nenelerimiz çarpıştı, çocuklar çarpıştı. Allah yardım etti. Allah’ın yardımıyla zafer kazanıldı.

O zafer de Allah’ın yardımıyla... Onu da kendinden bilersen, yazıklar olsun sana. O da Allah’tan. O gene bize acıdı, buraları bize ihsan etti, kazandık.

Bazen de düşman içerden çökertmeye çalışır. Kolaydır çünkü... O zaman kendisinin canı yanmaz. Bizim karşımıza geldiği zaman, korkuyor. Bakarsın diyor, bu adamlardan korkulur. Bunlar asker millettir, çarpışırsak şöyle olur. En iyisi bunları masada devirelim. Veyahut usül olarak bir şeyler yapalım bunları içeriden çökertelim. Veyahut içlerinden dönmeleri, şunları bunları para verelim. Onlar bizim adamlarımız. Onlara şöyle yapalım, böyle yapalım.

Bu memlekete içten hakim olalım. Veyahut bunları İslam'dan ayıralım kafalarını bozalım. Zihniyetlerini bozalım, eski şuurlarını ihsan edelim. Kafalarını karıştıralım, artık bize düşmanlık etmesinler. Bizim kulumuz kölemiz olsunlar. Ne yapalım? Gazete ile mecmua ile çıplak resimler, müstehcen yayınlar vesaire ile eğlence göstererek, zevk göstererek, afyon göstererek, içki göstererek bilmem ne göstererek; çürütelim bu milleti. Kafası çürüsün, vücudu çürüsün. Hakim olalım. Bunlara da karşı koyacağız. Bunlara da uğraşacağız.

Adam bizim nüfusumuzun artmasından bile korkuyor. Kaç milyon nüfusunuz? Kırk beş milyon. Ne yaparım ben diyor kırk beş milyon nüfuslu bu adamlar sonra şuurlanıverirse? Benim halim nice olur diyor.

Kendisi çocuk yapmak ve çocuk büyütmekten tiksinişmiş, çocuğa bakmak zor geliyor. Köpek beslemek daha iyi geliyor. Köpeğe bir tasma yanına alıyor. Simidi bir ona ısırtıyor bir kendi ısırtıyor. Dondurmayı bir ona yalattıyor, bir kendisi yalıyor. Yatağına alıyor, odada gezdiriyor. "Köpeğe bakmak daha iyi!" diyor. Çocuk yetiştirmiyor. Nüfusu artmıyor.

Bizim memlekette de çoluk çocuk herkesin yedi, sekiz, dokuz çocuğu. Nüfus böyle çığ gibi büyü-yünce aman bilmem şöyle yapalım böyle yapalım.

Her şeyden bir çare düşünüyor düşman. Her düşman hilesine bir tedbir lazım. Oda cihaddr. Cihad sadece hudutta bekleyip de kurşun atmak değil. Düşman sana nerden nasıl zarar

vermek istiyorsa, onun karşısında duracaksın. Seni İslâm'dan ayırmak istiyor. İslâm'a hizmet edeceksin. İslâm'ı öğreneceksin, inadına öğreneceksin! Bir de kâfirin inadına, rağmına, burnu sürtsün diye iyi müslüman olacaksın. Kâfir senin zayıf insan olmanı istiyor. İyi müslüman olacaksın.

Kâfir senin sadece kendi kendine ibadet etmeni istiyor. Evinde namaz kıl, tesbih çek. Bak hürriyet var, daha ne istiyorsun? Hiç başka bir şeye karışma... Ben burayı istediğim gibi sömüreyim.

Terleye terleye orakla buğdayı biç. Harman yap uğraş, çuvallara doldur. Gemiler dolusu çuvalla buğdayı bana gönder. Ben onu yiyeyim, zıkkımlanayım. Ben sana üç tane elektronik cihaz, bir tane uçak göndereyim. Hepsinin parasını telafi etsin. Öyle istiyor adam. Bizim gelişmemizi istemiyor.

Hiç düşündünüz mü bir savaş uçağı kaç para? Milyarlar. Yani Konya Ovasının buğdayı kadar şeye bize bir uçak veriyor, bitiyor. Bir otomobil veriyor bilmem ne veriyor beş milyon yirmi milyon, otuz milyon. Bir tıbbi cihaz veriyor. Yok bu bilmem nereye iyi gelirmiş bu bilmem nereye. Uğraşacaksınız, o aleti kendin yapacaksınız. İcabında sabredeceksin bunlara para vermemek için ben bunun şeyini almayacağım. Şu aletini şu cihazını almayacağım diyeceksin. Yani her sahada uğraşacaksınız. Ne yapmak istiyorsa karşılığında ter dökceksin. Şuurlu olacaksınız.

İşte böyle uğraşmanın şekli bu. Cihadın bir şekli bu: Düşmanın oyununa oyunla mukabele, kendini kollamak... Yani iki güreşçinin karşı karşıya geçip de onun bir oyun yaptığı, berikinin o oyuna mukabele ettiği gibi uğraşacaksınız. O seni sıkıştırır boyunduruğa alır. Ter döktürür, ıhlatır. Sen onun boynuna bacağına dalarsın falan. Neticede Allah'a dayanırsan yenersin de tabi.

Dün akşam radyoyu dinliyoruz. Güzel bir söz söyledi arkadaş, dedi ki:

“–Biz İslâm'ı yükseltmeye çalıştıkça, İslâm bizi yükseltti.” dedi.

Sözün güzelliğine bak! “Biz İslâm'ı yükseltmeye, Allah'ın dinini, kelimesini yaymaya çalıştıkça Allah bizi yükseltti.” Bizi üç kıtaya hâkim kıldı. Biz o arzudan vazgeçince, keyfe zevke sefaya düşünce, Allah bizim şeyimizi bıraktı. Bize nusret etmedi bak ne feci duruma düştük.

Dünkü vilayetlerimize, eyaletlerimize gide-miyoruz. Adam müsaade etmiyor. Giremezsin diyor hadi kalıyorsun. İbadet edeceksin, gide-miyorsun. Gelme diyor, istemiyorum diyor. “Pis Türk, gelme istemem!” diyor. Kulağımla duy-dum. Araba ile gidiyoruz.

“–Nearıyorsunuzburada?Gidinmemleketinize!” diyor.

Riyad'dan çıktık Mekke'ye geliyoruz arabayla böyle. Yolda böyle bağılıyor bize. Ben ibadet etmeye gidiyorum. Allah'a ibadet etmeye gidiyorum. Bak ne hale düştük.

Bir cihad böyle dŷşmanla uğraşmak. İkinci cihad şeytanla uğraşmak. şeytan da bŷyŷk dŷřman... şeytan seni kandırmaya çalışır. Senin damarına girer, damarlarının içinde dolaşır aldatmaya çalışır şeytana uyma. şeytanla uğraş.

Nefis, insanın en bŷyŷk dŷřmanı... Nefis ile uğraş. Nefis ile uğraşmak için, bak bir ay bize Allah nefsi yenmeyi öğretiyor. Karşımızda karpuz var, kesmişler bŷyle kıpkırmızı. Simsiyah çekirdekleri var, kan gibi koca bir araba karpuz... Alamıyorsun, yiyemiyorsun. Başının ŷstŷnde gŷneř, tepen kaynıyor. Neden? Oruluyum diyorsun. Yemem diyorsun. Nefsin istiyor, canın çekiyor, bir şey yapmıyorsun.

Ama cahiller de ağzına sigarayı sokmuş, direksiyonun başında. Ramazan'dan falan haberi yok. O da sigara ile tŷttŷre tŷttŷre gidiyor işte. Allah akıl fikir versin, ne diyelim. O da bir zavallı...

Bŷyle bŷyle nefsimizi yenmeyi öğreniyoruz. ğrenirsek, ne mutlu... Kendimize hakim olmayı, iradeli olmayı öğrenebilirsek bu Ramazan'da, tamam, orucun mŷnŷsını kavramışız. (Leallekŷm tettekŷn) Takvŷ ehli olabilmışız. Kendimizi sakındırabiliyoruz, korunabiliyoruz gŷnahlardan, suçlardan, yapılmaması gereken işlerden...

Onu yapamadık, para etmedi daha. Daha bizim bu Ramazan orucumuz para etmedi. Ramazan'dan sonra belli olacak. Yine kızıyor musun? Yine kendini tutamıyor musun? Yine gafil misin? Yine cahil misin? Yine şeytana uyar mısın? Yine nefsine uyar mısın? Namaz gidecek

mi? Sürecek mi, devam edecek mi? Kalacak mı? Bakalım göreceğiz. İki gün kaldı işte. İki gün sonra ak ile kara belli olacak.

Cihadın bir şekli de —fî sebîli'llâh diyor ya— Allah yolunda hac etmektir der kitaplarımız. Hac, umre yapmaktır. Zahmetlere katlanıyorsun, tozlara topraklara bulanıyorsun. Allah rızası için baş açık, yalın ayak oraları ziyarete gidiyorsun. Allah yolunda... O da öyledir. Çok çeşitleri var.

Allah bize şuur versin, benimseyelim İslâmı... Öyle ucundan tutmak değil. “İslâm benim dinim, imanım, inancım, dünya ahiret sermayem, varlığım, her şeyim!” deyip İslâm'ı benimseyelim. İslâm'a nasıl yardım edeceksek öyle edelim.

Emin olun İslâm'ı küçücük bir eşyamız kadar bile tutmuyoruz. Arabamıza baktığımız kadar bile baktığımız yok İslâm'a... İslâm'ı sadece yemeğin üstündeki biber gibi, o kadar. Yani ağzımızın tadı daha iyi olsun diye müslümanız. Yemeğin üstünde tarçın, biber ekersen, tuz ekersen daha tatlı oluyor ya... Bir yaşayış yolu tutturmuşuz. Müslüman olmasak içimiz rahat etmeyecek, vicdanımız içeriden bizi dürtecek, rahatsız edecek. Onun için birazcık da müslümanız.

Ama aslında 20. Yüzyıl'ın tam dünyaya tapan, maddeye tapan insanlarıyız. Ama vicdanımız ikide birde dürtüp de bizi huzursuz etmesin, uykumuzu kaçırmayın diye, hafifcik hafifcik, ucundan kenarından müslümanlık yapıyoruz.

Öyle şey olmaz. İslâm kale gibi sağlam bir şeydir. İçine girersin, her şeyi ile müslüman olursun.

Öyle ucundan, kenarından yarım yamalak tutmak ile olmaz. Olmaz ama, işte fiilen böyle değil. Burası müslüman diyarı mı? Gez bir dolaş bakalım dışarıyı... Gez bir dolaş. Biz bunları, bu zavallılıkları Avrupa'dan mı ithal ettik? Hepsi bizim akrabamız, kardeşimiz.

Biz müslüman olsak, bak Avrupa'dan adamlar müslüman oluyor. İyi müslüman olsak, şöyle eski ecdadımız gibi temiz, pak, ciddi, vakur, İslâmı bilen, karşı tarafa cevabı verebilen, iyi müslümanlar olsak, adam müslüman olacak, arıyor kendisi. Bizi görünce yapışacak eteğimize, müslüman olacak. Niceleri müslüman oluyor.

Öyle iyi müslüman olalım inşallah. Yani biz size yalvarıyoruz kürsülerden:

“—Etmeyin, eylemeyin, ne olur müslüman olun! İyi müslümanlık yapın! İhlaslı olun!” bilmem ne.

Yahu ne kadar nazlısınız? Bırakın bu kadar yalvartmayı... Kendiniz iyi müslüman olun da, başkasına da İslâm'ı öğretin! Yani kendisine tedavi yapılan, uğraşılan insan olmaktan çıkın; başkalarına faydanız olsun! Başkalarını hak yola çekin, başkalarına öğretin! Kendiniz öğrenin, başkalarını da müslüman edin! Allah'ın dininin yardımcıları olun!

Allah yolunda cihad edenlere, bak cennette ne dereceler var. Cehd sarf edin, terleyin biraz. Sabahtan akşama yoruluruz, ne yaptın? Para kazanmak için. Sabahtan akşama yoruluruz, gezeriz. Ne yaptın? Tatil yapıyorum işte eğlenmek için. Filanca dağ başlarını, dere kenarlarını, piknik yerlerini hepsini biliriz. Hepsini

dolaşmışızdır. Allah için de biraz, biraz ne? Tamamen öyle, Allah için yapmamız lazım. Böyle nazlı müslüman olmamak lâzım! Sağlam, kavi müslüman olmak lâzım! Arslan gibi olmak lâzım. Tilki gibi başkasının böyle yakaladığı taze avın kenarından köşesinden, kemik kırıntılarından et yemek değil de, arslan gibi avını alıp da, “Al ben bu kadarını yedim, gerisini de sen ye!” diye başkalarına da faydası dokunması lazım insanın... Kükremesi lazım, dolaşması lazım!

Müslümanlar, kimisi ruhen hasta kimisi bedenen hasta, kimisi ihtiyar, kimisi şöyle, kimisi böyle... Adam bakıyor:

“—Ya bu Müslümanlardan ne olur diyor? İki buçuk milyon İsrail meydan okuyor. Ben Türkiye’den de korkmam diyor.

İcabında onunla da çarpışırım diyor. Gık çıkmıyor yani bizden de. Bir acayip şey...

Gazeteler böyle yazıyor. Anlayamadım ben. Biraz kafam karıştıverdi yani.

d. Peygamberlerin Sayısı

Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:⁶

⁶ Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.V , s.265, no:22342; Heysemi, *Mecmaü’z- Zevaid*, c.I, s.393, no:725; Hakim, *Müstedrek*, c.II, s.288, no:3039; Ebû Ümâme el- Bâhilî RA’dan.

Kenzü’l-Ummal, c.II, s.482, no:32277; *Camiü’l-Ehadis*, c.XIX, s.344, no:20927.

مِائَةٌ أَلْفٌ وَأَرْبَعَةٌ وَعِشْرُونَ أَلْفًا الرَّسُلُ مِنْ ذَلِكَ
ثَلَاثُ مِائَةٍ وَخَمْسَةَ عَشَرَ جَمًّا غَيْرًا

(حم. طب. حب. ك. وابن مردويه، والبيهقي في الاسماء عن أبي أمامة. قَالَ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ

كَمْ عِدَّةُ الْأَنْبِيَاءِ؟ قَالَ: فَذَكَرَهُ)

RE. 368/8 (*Mietü elfin ve erbaatün ve işrûne elfen, er-rusulü min zâlike selâsu mietin ve hamsete aşera cemmen gafîrâ*)

Ebu Ümâme isimli zat Peygamber Efendimiz'e demiş ki, ama Ebu Ümâme el-Bahilî değil diyor şerhte, bir başkası:

(*Yâ rasûla'llah, kem iddetü'l-enbiyâ*) “Peygamberlerin sayısı ne kadar, yâ Rasulallah?” diye sordum diyor.

Peygamber Efendimiz de buyurmuş ki:

(*Mietü elfin ve erbaatün ve işrûne elfen*) “Yüz yirmi dört bin tane peygamber. (*Er-rusulü min zâlike selâsu mietin ve hamsete aşera cemmen gafîrâ*) Bunlardan üç yüz on beş tanesi rasûldür. Ötekiler nebidir. Yüz yirmi dört bin nebidir, üç yüz on beş tanesi rasûldür; yâni kendisine kitap indirilmiş kimsedir.” diye Peygamber Efendimiz bildirmiş.

E biz kaç tanesinin adını biliyoruz? Çok az. Kur'an-ı Kerim'de adı zikredilen yirmi küsür. Ötekilerin adlarını bilmiyoruz ama, Kur'an-ı Kerim'de bir ayet-i kerime var buyuruyor ki:

وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ

(فاطر: ٢٤)

(*Ve in min ümmetin illâ halâ fihâ nezîr*)
“Kendisine peygamber gönderilmemiş, haberci gönderilmemiş, böyle yaparsanız cehenneme gidersiniz diye korkutucu gönderilmemiş hiçbir topluluk yoktur. Her topluluğa Allah kendi yolunu gösterecek, öğretecek insanlar göndermiştir.”
(Fâtır, 35/24) Hiç şekkiniz, şüpheniz olmasın. Ayet-i kerime böyle bildiriyor.

Çin’e de gönderdi mi? Gönderdi. Hind’e de gönderdi. İran’a da gönderdi. Bizim bilmediğimiz Aztekler’e İnkalar’a da gönderdi. Meksika’ya da gönderdi, her tarafa gönderdi Allah. Yüz yirmi dört bin peygamber. Ama biz bunların bir kısmının ismini biliyoruz.

مِنْهُمْ مَنْ قَصَّصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ

(مؤمن: ۷۸)

(*Minhüm men kassasnâ aleyke ve minhüm men lem naksus aleyke*) “Bir kısmının adını size zikrettik, sana anlattık; bir kısmını zikretmedik.” (Mü’min, 40/78) buyuruyor Allah-u Teâlâ Hazretleri Kur’an-ı Kerim’de. Ancak bizim muhitimizle ilgili olanların isimlerini zikretmiş.

Onun için, bak bundan ne çıkıyor biliyor musunuz? Bakıyorsunuz Hintlilerin eski mukaddes kitaplarını karıştırıyorlar dinler tarihi mütehassısları. Allah Allah... Bizim inancımıza uygun düşen bazı cümleler var. Çin’in eski bilmem Budizm’in, Konfiçyüs’un, bilmem kimin kitaplarına bakıyorlar, bizim kitaplarımızda olan bazı bilgiler var. Nereden? Menşei aynı da

ondan... Allah onlara da göndermiş, onlara da bildirmiş. Yarısı bozulmuş, yarısı bozulmamış, öyle eğri doğru gelmiş.

e. Ahirete Göre Dünyanın Durumu

Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:⁷

مَا الدُّنْيَا فِي الْأَخِرَةِ إِلَّا كَمَا يَمْشِي أَحَدُكُمْ إِلَى
الْيَمِّ فَأَدْخَلَ إصْبَعَهُ فِيهِ فَمَا خَرَجَ مِنْهُ فَهُوَ الدُّنْيَا

(ك. عن المستورد)

RE. 368/9 (Me'd-dünya bil ahireti, illâ kemâ yemşî ehadeküm ile'l-yemmi, feedhale isbaahu fîhi, femâ harace minhü, fehüve ed-dünyâ)

Dünya'yı anlatıyor Peygamber Efendimiz bu hadis-i şerifinde. Dünya ne kadardır? Ne kadar büyüktür? Kıymeti ne kadardır? Onu anlamamıza yardım edici bir hadis-i şerif. Buyurmuş ki:

(Me'd-dünya bil ahireti) “Dünya ahirete kıyas edilirse şuna benzer. (İllâ kemâ yemşî ehadeküm ile'l-yemmi) Sizden biriniz denize gider. (Feedhale isbaahu fîhi) Parmağını denize sokar. (Femâ harace minhü fehüve ed-dünyâ) O parmağına ne kadar su geldiyse, ahirete nisbetle dünya o kadardır işte...”

⁷ Hakim, *Müstedrek*, c.IV, s.355, no:7898; Taberani, *Mu'cemü'l-Kebir*, c.XX, s.302, no:717; Şeybani, *el-Âhad ve'l-Mesani*, c.II, s.60, no:837; Beyhaki, *Şuabü'l-İman*, c.VII, s.324, no:10460; Müstevid RA'dan.

Kenzü'l-Ummal, c.III, s.195, no:6136; *Camiü'l-Ehadis*, c.XVIII, s.431, no:19818.

Bakın bizim cahilliğimize, şaşkınlığımıza ki bu kadar değersiz bir şey için ömür tüketiyoruz. Birbirimizi yiyoruz, asıyoruz, kesiyoruz. Zulümler ediyoruz, haksızlıklar, gadirler ediyoruz. Ahireti ihmal ediyoruz. Hiç akıl işi değildir.

Dinsizlik hiç akıllı işi değildir. Cünûndur, deliliklerin deliliğidir. Çok şaşkınlıktır. Dünya ehli olmak, dünyaya tapmak çok büyük şaşkınlıktır. Dünyaya yönelip de ahireti unutmak çok büyük şaşkınlıktır. Ama ekseriyet dünyaya tapıyor şimdi. Anlatamazsın. Biraz şöyle sayfiye semtlerini gezen, biraz Fatih semtinden başka yerlere gitsen öyle... Siz Allah'a çok şükredin! Allah size nasib etmiş, işte camiye gelmişsiniz hadis dinleyebiliyorsunuz. Onlar da dinlese, belki onlar da yola gelir ama dinlemez ki...

Gidip diskolardan, şuralardan buralardan bantlar almıştır, plaklar almıştır. Nerede Avrupalı delinin, zır delinin çalgısı var, bilmem nesi var onları dinler. Sabahtan akşama toplanırlar, tepinirler, uğraşırlar. Bu tarafı dinleyecek vakti yok. Siz şükredin halinize, onlara da dua edin!

Ama herkes ölecek. Bakın, arkasından da ölümle ilgili hadis-i şerif geldi...

Şimdi ya biz haksızız, ya onlar haksız. Ya biz şaşkınlık ediyoruz, dünyadan kâim almıyoruz, fırsatı kaçııyoruz. Onlar vur patlasın, çal oynasın değerlendiriyorlar zamanlarını, kâr ediyorlar. Veyahut onlar ahiretlerini mahvetmek suretiyle mahvoluyorlar. Çok pişmanlık duyacaklar.

Bak hadis-i şerifte ne diyor Peygamber Efendimiz, göreceğiz. Şimdi ne desek, adam bize gülüyor.

Bizi de böyle sakallı falan gördü mü, bir şey bilmez sanıyor. Yani onların bildiklerini bilmeyiz sanıyor. E onlarla beraber okuduk. Onlar ne okuduysa hepsini okuduk. Hatta bir kısmını ders olarak da verebiliriz onlara... Hocalık da yaptık onların dünya mekteplerinde... Matematik dersin, Fen dersin hepsini anlatabiliriz. Ama onlar bunları okumuyor zavallılar.

Okuyan adam Fransa'da sosyalistken, komünistken müslüman oldu işte geçende... Moskova'nın belini çökertti. Roce Garudi isminde birisi, büyük mütefekkir, büyük alim, yazar, profesör... Birçok yerde müdürlükler falan yapmış, sosyalistlerin fikir babalarından... İnceledi, inceledi, müslüman oldu adam... "Kapitalizm insanı paraya esir ediyor." dedi, "Komünizm de insanı devlete köle ediyor." dedi. "İnsana insanlık haysiyetini veren İslâm imiş meğerse..." dedi, müslüman oldu. Kelime-i şehadet getirdi, müslüman oldu adam. Hem komünizmi çok güzel biliyor, Karl Max'ı, Lenin'i, şunu, bunu... Bizimkiler bilemez o kadar. Onun kitaplarını tercüme ediyorlar ancak. Müslüman oldu.

f. Ölü İçin Yapılan Dua

Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:⁸

⁸ Deylemi, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.IV , s.103, no:6323; Abdullah ibn-i Abbas RA'dan.

Kenzü'l-Ummal, c.XV , s.694, no:42783; *Camiü'l-Ehadis*, c.XV III, s.434, no:19826.

مَا الْمَيِّتُ فِي قَبْرِهِ إِلَّا شِبْهُ الْغَرِيقِ الْمُتَغَوِّثِ
يَنْتَظِرُ دَعْوَةَ مَنْ أَبٍ أَوْ أُمٍّ أَوْ وَلَدٍ أَوْ صَدِيقٍ ثِقَةٍ
فَإِذَا لَحِقْتُهُ كَانَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا
وَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَيُدْخِلُ عَلَى أَهْلِ الْقُبُورِ مِنْ دُعَاءِ
أَهْلِ الدُّنْيَا أَمْثَالَ الْجِبَالِ وَإِنَّ هَدِيَّةَ الْأَحْيَاءِ إِلَى
الْأَمْوَاتِ الْإِسْتِغْفَارُ لَهُمْ وَالصَّدَقَةُ عَنْهُمْ

(الديلمى عن ابن عباس)

RE. 368/10 (*Me'l-meyyitu fi kabrihî illâ şibhu'l-garîki'l-mütegavvisi yentaziru da'veten min ebin, ev ümmin, ev veledin, ev sadîkîn sıkatın; feizâ lahiktühû kânet ehabbe ileyhi mine'd-dünyâ vemâ fihâ; ve inna'llâhe azze ve celle leyüdhilu ala ehli'l-kubûri min duâi ehli'd-dünyâ emsâle'l-cibâli; ve inne hediyyete'l-ahyâi ile'l-emvâti el-istiğfâru lehüm, ve's-sadakatü anhüm*)

Bu hadis-i şerifi çok dikkatle dinleyin! Biraz firaklı, acıklı, hasretli bir hadis-i şerif. İbn-i Abbas RA' den rivayet olunmuş. Peygamberimiz, Efendimiz SAS Allah'ın bildirmesiyle bizim başımıza gelenleri de bilen, bildiren, gelmeyenleri de bilen, bildiren gelecekleri de ilerde olacakları da söyleyen Rasûlümüz buyuruyor ki:

(*Me'l-meyyitu fi kabrihî illâ şibhu'l-garîki'l-mütegavvisi*) “Kabrinin içindeki ölü, denize düşmüş, batmış ve imdat isteyen, boğulmak

üzere olan insan gibidir. Kabrin içine konulan insan, denize düşmüş imdat isteyen, yüzme bilmeyen, boğulmak üzere olan, çırpınan bir insan gibidir. (*Yentaziru da'veten min ebin, ev ümmin, ev veledin*) Babasından dua bekler, anasından dua bekler, oğlundan dua bekler. (*Ev sadîkîn sikatin*) Samimi arkadaşından dua bekler.

(*Feizâ lahiktühû*) “Umdukları kimseler ona dua eder de, o dua ona erişirse, (*kâne ehabbe ileyhi mine'd-dünyâ vemâ fihâ*) dünyadan da, dünyanın içindeki şeylerden de ona daha sevimli gelir o dua... O ölüye yapılan o dualar, dünyadan ve dünyanın içinde ne varsa hepsinden daha sevimli gelir.”

(*Ve inna'llâhe azze ve celle leyedhilu ala ehli'l-kubûri min duâ i ehli'd-dünyâ emsâle'l-cibâli*) Allah-u Teâlâ Hazretleri kabirdeki insanlara, ehli dünyanın, hayatta olan yaşayan insanların dualarından dağlar gibi rahmet ihsan eder. O dualar üzerine, o ölüye dağlar gibi ecir, sevap, rahmet ihsan eder.”

Ölülere yaşayanların hediyesi nedir? (*Ve inne hediyyete'l-ahyâi ile'l-emvâti el-istiğfâru lehüm*) “Muhakkak ki ölülere yaşayanların hediyesi, onlara istiğfar etmektir. ‘Yâ Rabbi sen bunların günahlarını affediver!’ demektir. (*Ve's-sadakatü anhüm*) Onların namına sadaka vermektir, hayır yapmaktır.” Para vermektir, çeşme yaptırmaktır demin söylediğim gibi.

Ne kadar güzel teşbih etmiş Efendimiz. Denize düşmüş yardım bekleyen, boğulmak üzere olan insan gibi. Onun için, geçmişlerinize iyilik etmek istiyorsanız, bu hadis-i şerife çokça dikkat edin!

g. Alimlerin Görevi

Ebu Hüreyre RA'dan. Peygamber Efendimiz buyurmuş ki:⁹

مَا آتَى اللَّهُ عَالِمًا عِلْمًا إِلَّا أَخَذَ عَلَيْهِ الْمِيثَاقَ

أَنْ لَا يَكْتُمَهُ

(ابن نظيف في جزئه وابن الجوزي في العلل عن أبي هريرة)

RE. 368/11 (*Mâ âta'llàhu teâlâ àlimen ilmen, illâ ehaze aleyhi'l-mîsâka, en lâ yektümehû*)

“Allah bir alime bir ilim verdiyse, mutlaka ondan bu ilmi saklama diye söz de almıştır. ‘İlmi gizleme, saklama, ehlinden esirgeme, bu bildiğini başkasına anlat, söyle!’ diye ahd almıştır. Kime ilim verdiyse, o verdiğiinden ahd ü misak almıştır.”

Onun için, alim bildiği şeyi söyleyecek. Acı da olsa, insanlar hoşlansa da, hoşlanmasa da söyleyecek. Bu hadis-i şeriflerin bir kısmı size, bana dokunur. Ben okurum bana dokunur, siz dinlersiniz size dokunur. Bir kusurumuzu ifade ediyordur, bizi azarlıyordur. Ama ne ise onu söylememiz lâzım! Hakkı söylemek lâzım!

السَّائِكُ عَنِ الْحَقِّ شَيْطَانٌ أُخْرَسُ

(*Es-sâkitü ani'l-hakkı şeytânün ahrasü*) “Hakkı söylemeyen alim, hakkı söylemek gerektiği zaman bilip de söylemeyen kimse dilsiz şeytandır.” diyor **Peygamber Efendimiz**. Hakkı söyleyeceğiz.

⁹ İbnü'l-Cevzi, *İlelü'l-Mütenahiyye*, c.I, s.104, no:141; Ebu Hüreyre RA'dan. *Camiü'l-Ehadis*, c.XVIII, s.376, no:19656.

Ne kadar da çok dilsiz insan var. Söylemiyorlar, saklıyorlar ifade etmiyorlar gerçekleri... Bir zarar gelmesin diye güya kurnazlık yapıyorlar ama, en büyük zarara susmakla uğruyorlar. Hakkı söyleyeceksin, hak yayılacak; bâtil def olup gidecek. Güzellik, adalet hâkim olacak. Zulüm kalkacak.

Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:¹⁰

أَفْضَلُ الْجِهَادِ كَلِمَةُ حَقٍّ عِنْدَ سُلْطَانٍ جَائِرٍ

(د. ه. عن أبي سعيد؛ حم. ه. طب. عن أي أمامة؛ ن. عن سمرة؛ حم. ن. هب. ض. عن طارق مرسلًا)

RE. 76/11 (*Efdalü'l-cihâd, kelimetü hakkın inde sultânin câir.*) “Cihadın en üstünü, zâlim sultanın huzurunda hak sözü söylemektir.” buyurmuş Zalim sultan, celladı çağırır, insanın kafasını uçurtturur. Korksan da hakkı söyleyeceksin!

¹⁰ Ebû Dâvud, *Sünen*, c.II, s.527, no:4344; Tirmizî, *Sünen*, c.IV, s.471, no:2174; İbn-i Mâce, *Sünen*, c.II, s.1329, no:4011; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.III, s.19, no:11159; Hâkim, *Müstedrek*, c.IV, s.551, no:8543; Ebû Ya'lâ, *Müsned*, c.II, s.352, no:1101; Hâmidî, *Müsned*, c.2, s.331, no:752; Kudâî, *Müsnedü'ş-Şihâb*, c.II, s.247, no:1286; Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.I, s.358, no:1448; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.XXXIII, s.305; Ebû Saîd el-Hudrî RA'dan.

İbn-i Mâce, *Sünen*, c.II, s.1330, no:4012; Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.VIII, s.282, no:8081; Taberânî, *Mu'cemü'l-Evsat*, c.II, s.166, no:1596; Beyhakî, *Şuabü'l-İman*, c.VI, s.93, no:7581; Kudâî, *Müsnedü'ş-Şihâb*, c.II, s.248, no:1288; İbnü'l-Ca'd, *Müsned*, c.I, s.480, no:3326; Begavî, *Şerhü's-Sünneh*, c.V, s.176; Rûyânî, *Müsned*, c.III, s.337, no:1161; İbn-i Adiy, *Kâmil fi'd-Duafâ*, c.VI, s.370; Ebû Ümâme RA'dan.

Neseî, *Sünen*, c.VII, s.161, no:4209; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.IV, s.314, no:18850; Neseî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.IV, s.435, no:7834; Ziyâü'l-Makdîsî, *el-Ehâdîsü'l-Muhtâre*, c.III, s.230, no:123; ed-Dûlâbî, *el-Künâ ve'l-Esmâ*, c.I, s.238,

h. Sultandan Gelen Hediye

Ebü'd-Derdâ RA'dan bir hadis-i şerif. Buyurmuş ki Peygamber SAS Efendimiz:¹¹

مَا أَتَاكَ اللَّهُ مِنْ أَمْوَالِ السُّلْطَانِ مِنْ غَيْرِ مَسْأَلَةٍ
وَلَا إِشْرَافٍ فَكُلْهُ وَتَمَوَّلْهُ

RE. 368/11 (*Mâ atâke'llâhu min emvali's-sultâni, min gayri mes'eletin ve lâ işrâfin, fekülhü ve temevvelhü*)

“Sultanın mallarından Allah sana bir şey nasip etmiş, vermiş ise, sen istemeden veya ona yönelmeden gelmiş ise, onu ye ve onu al, ona sahip ol! Yani ben istemem falan deme. İstemeden gelmiş, onu kabul et!” diye Ebü'd-Derdâ RA rivayet ediyor. Böyle buyurmuş Peygamber Efendimiz. İstemek, peşine düşmek doğru değil ama, istemeden gelirse; o hediye ediyor, ikram ediyor, alınabilir mânâsına...

i. Peygamber SAS Efendimiz'in Yapmayacağı İşler

Bir hadis-i şerif de öbür sayfanın başından okuyacağım:¹² kadar kalacak. Çok acayip şeyler

¹¹ Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.V I, s.452, no:27597.

Kenzü'l-Ummal, c.V I, s.524, no:16829; *Camiü'l-Ehadis*, c.XV III, s.375, no:19651.

¹² Ebu Davud, *Sünen*, c.X, s.365, no:3371; Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.II, s.157, no:6565; Beyhaki, *Sünenü'l-Kübra*, c.IX, s.355, no:19417; Beyhaki, *Sünenü's-Suğra*, c.VIII, s.272, no:3137; Deylemi, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.IV, s.96, no:6300; Taberani, *Mu'cemü'l-Evsat*, c.VIII, s.59, no:7959; İbn-i Ebi Şeybe, *Musannef*, c.VII, s.436, no:24131; Abdullah ibn-i Amr RA'dan.

Kenzü'l-Ummal, c.III, s.574, no:7958; *Camiü'l-Ehadis*, c.XVIII, s.374, no:19648.

vardır böyle. Yani yazar kitaplar, adamlar kimden duymuşlar da birbirlerine söylerler duydukları şeyleri. Böyle acayip şeyler.

Böyle şey yok. Haram ile tedavi yok. Haram olan şeyleri içmek yok. Helal ile olursa tabii helal tedavi serbest. Allah-u Teâlâ Hazretleri hastalığı da devasını da indirmiştir. Tedavi olunuz, tedaviden kaçmayınız. Tedavi yasak değil ama, haram ile tedavi olmayınız.

“—Efendim çok kansız kalmış, vah zavallıcık, beti benzi solmuş, kemikleri zayıflamış. Bu konyak içsin, şişmanlar.” diyor bazı doktorlar.

Ya konyak alkol, dinimizde yasak... “Günahı bana!” diyor. Kur’an-ı Kerim’i bilsek, hiç bu lafların altında kalmayız. Allah-u Teâlâ Hazretleri buna dair, buna benzer şeyi bildiriyor Kur’an-ı Kerim’de:

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا
وَلْنَحْمِلْ خَطَايَاكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطَايَاهُمْ
مِنْ شَيْءٍ

(عنكبوت)

(Ve kâle’llezîne keferû li’llezîne âmenû) “Kâfirler iman edenlere derler ki, (ittebiû sebîlenâ velnahmil hatâyâküm) ‘Bizim yolumuza tabii olun; biz sizin günahlarınızı, veballerinizi, hatalarınızı yükleniriz!’ (Ve mâ hüm bi-hâmilîne min hatâyâhüm min şey’) Onlar onların hatalarını yüklenemezler aslında...” Ama böyle dedikleri

için, hem kendilerinin, hem de onların hatalarını Allah onların defterine yazar. Yani yapmadığı halde, sen iç, ben yüklenirim. İçen de günaha girer, iç deyip teşvik edene de Allah o vebali verir.

Onun için haram ile tedavi yok. Allah'ın bir sürü helâli var. Kanyak içeceğine pekmez iç. Daha çok şişmanlatır. Bal ye, bal şerbeti iç. Çörekotu ye. O kadar helalleri bırakıyor, bırakıyor ille bir olmadık haram ile ille Allah'a asi gelecek. Öyle şey yok.

İkincisi, (ev teallaktu temimeten) Temime dediği şey nazar değmesin diye boyna takılan şeylerdir deniliyor şerhte. Bu da yasak... Bu da yasak sakın öyle şey yapmayın. Öyle boyna bir takım parçalar, şunlar bunlar şekiller takmak falan nazar değmesin diye yok. Okursunuz, (Kul eûzu bi-rabbi'l-felak, Kul eûzu bi-rabbi'n-nas) Allah korur.

Şiir söylemek. Şiir de Peygamber Efendimize gerekmez. Bize de gerekmez tabii kendi şeyinden. Öyle şiir pek makbul değildir. Ama şiir iki çeşittir: Birisi hikmettir, güzel sözlerdir. Birisi uydurmadır, yalandır, hayaldir. Şehvete, içkiye, kadına, şaraba teşvik edici şeydir.

İyi olanları Kur'an-ı Kerim de istisna etmiş. Çünkü Peygamber Efendimizin zamanında da şiir söyleyen kimseler vardı ve Peygamber Efendimiz şu manaları şöyle şiir haline getirin diyordu. O imkânı var. O bakımdan şiir iki çeşittir eğer içinde kötü manalar var ise, flörte, içki içmeye daha gayri meşru münasebetlere, Allah'a isyana, imansızlığa vesaireye dair ise o zaman olmaz. Ama ilahiler gibi insanı hak yola gelmeye çekenlere olursa onlar caizdir.

j. Komşusu Açken Tok Yatan Kimse

Bir hadis-i şerif daha söylüyorum, bitiriyorum:¹³

مَا أَمَّنَ بِي مَنْ بَاتَ شَبْعَانَ وَجَارُهُ جَائِعٌ إِلَى
جَنْبِهِ وَهُوَ يَعْلَمُ بِهِ

(البزار، طب. عن أنس)

RE. 369/2 (*Mâ amene bî, men bâte şeb'âne ve câruhû câ iun ilâ cenbihî, ve hüve ya'lemü bihî*)

(*Mâ amene bî*) “Bana inanmış olmaz, bana inanmış değildir.” Kim? (*Men bâte şeb'âne ve câruhû câiun ilâ cenbihî*) “O kimse ki kendisi tok yatar ve komşusu açtır yan tarafında... (*Ve hüve ya'lemü bihî*) O da onun aç olduğunu bilmektedir.”

Demek ki, “Komşusunun aç olduğunu bildiği halde, kendisi karnını doyurup da tok tok yatan kimse bana iman etmiş olmaz!” diyor Peygamber Efendimiz.

O halde ne yapması lazım? İman etmiş ise, merhamet edecek, o aç kardeşine de lokmasını bölüştürecek. Onun da karnını doyuracak, onun da derdine çare bulmaya çalışacak.

¹³ Taberânî, *Müsnedü'ş-Şâmiyyîn*, c.II, s.274, no:1329; Bezzâr, *Müsned*, c.II, s.356, no:7429; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.XXIV, s.405; Zehebî, *Tezkiretü'l- Huffâz*, c.III, s.815; Abdullah ibn-i Ömer RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.V II, s.978, no:20371; *Câmiü'l-Ehâdis*, c.XV III, s.377, no:19660.

Tabii burada açlık zikredilmiş. Açlık da olur, çıplaklık da olur , daha başka şeyler de olur. Yani hangi ihtiyacı var ise komşusunun, yakınının, kardeşinin ihtiyacını gidermeye çalışması lazım insanın.

Allah-u Teâlâ Hazretleri bizleri İslam'ın emirlerini iyi bilen kimselerden eylesin... Namaz kılarız da kendimizi müslüman sayarız. Demek ki komşuya iyi muamele etmeyince, o zaman çok büyük hata etmiş oluyoruz. Her şeyi böyle iyi bilip de, iyi iş yapıyormuş sandığı halde kötü duruma düşenlerden olmayalım inşaallah...

Fatiha-i şerife mea'l-besmele!

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

10. 07. 1983 - İskenderpaşa

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

SERVER
Kürsü